

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Monstra tamquam Dei opus non esse carpenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

S. Augustin.
l. 83. q. 9. q. 24.
S. Thom. 3.
cont. gent. c.
9. & l. p. q.
103. art. 7. &
q. 12. art. 4.
Boët. lib. 4. de
consolat.
prof. 6.

S. Aug. lib. 16
ciuit. c. 8.

Sap. 6. 8.

Iob. 10. 18.

Plin. lib. 35.
cap. 12.

Sapient. 15. 7.

Rom. 9. 20.

à causa prævalente, vt, post D. Augustinum, D. Thomas per-
spicue declarauit. Eleganti rem similitudine explicat Boëtius.
Nam quemadmodum lineæ à centro ductæ omnes circumfe-
rentiæ ambitu continentur, neque vlla exorbitat, quacumque
parte tendatur; (si enim in hoc peripheriæ punctum non in-
cidit, in aliud necessariò incurrit) ita in hoc vniuerso, si quid-
piam à præscripto sibi ordine particulari discedit, in alium
ordinem redit vniuersalem. Itaque etsi non intendat monstrum
natura particularis, intendit tamen natura vniuersalis, inten-
dit ipse Deus, qui causam impeditam & impediendam, non si-
ne sapienti consilio, finit concurrere. *Quisquis vspiam nasci-
tur homo, id est, animal rationale mortale, inquit D. Augustinus,
quamlibet nostris inusitatam sensibus gerat corporis formam, seu co-
lorem, siue motum, siue sonum. siue quamlibet vim, qualibet parti,
qualibet qualitate natura, ex illo protoplasto vno originem ducere
nullus fidelium dubitauerit. Monstrum ergo si ipse fecit, bene
fecit, quia omnia bene fecit. Summus quippe est artifex, qui
etiam in ipsis naturæ erroribus non potest errare: &, quæ de-
formia sunt, nouit conuertere in pulchritudinem vniuersali-
ne iniuria cuiuslibet. Non enim subtrahet personam cuiusquam
Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam: quoniam pusillum
& magnum ipse fecit, & equaliter illi cura est de omnibus.*

III.

Atque hoc solum sufficit, ne monstrosè nati, vel lamen-
tando, vel queritando, cum Iob, dicant: *Quare de vulua eduxi-
sti me? qui utinam consumtus essem, ne oculus me videret. Fuissem,
quasi non essem, de vtero translatus ad tumulum.* Nam quicum-
que nouit Deum esse suum Plaster, non potest eum erroris ac-
cusare, infinite sapientem. Olim *plasta laudatissimi fuere Da-
mophilus & Georgasus, quorum opera nemo audebat carpere;*
& summi artificis opus aliquis Momus audebit reprehendere?
*Figulus mollem terram premens, laboriosè fingit ad usus nostras
vnumquodq; vas, & de eodem luto fingit, quæ munda sunt in usus
vasa, & similiter, quæ his sunt contraria: horum autem vaso-
rum quis sit usus, iudex est figulus.* Ad quem locum alludens ait
Apostolus: *O homo tu quis es, qui respondeas Deo? Numquid di-
cit figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? An non habet
pot.*

Illud è

PPPO

potestatem figulus luti, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam? Assonat & Isaïas, qui & malè contentis istis eiusmodi fulmen intorquet: *Va qui contradicit fictori suo, testa de Samijs terra: numquid dicit lutum figulo suo: Quid facio, & opus tuum absque manibus est? Va qui dicit patri: Quid generas? & mulieri: Quid parturis?* Hac dicit Dominus sanctus Israel, plastes eius: *Ventura interrogate me, super filios meos, & super opus manuum mearum mandate mihi. Ego feci terram, & hominem super eam creavi ego: manus meae tetenderunt celos, & omni militia eorum mandavi. Qui ergo stellas in caelo lucentes, qui caelum ipsum & terram condidit, pro suo arbitratu; & lutum potest fingere hominemque adeò ipsum ad suam voluntatem. Sic optimè factus est, sicut eum Deus fecit.*

Non bene vasa suo faciunt conuicia fabro.

Hæc cogitatio S. Gregorium Episcopum Turonensem & placatum tenuit; & apud S. Gregorium Magnum, vtilissimo exemplo defendit. De quo in vita eius, hæc Surius. *Sexdecim annos hic in Episcopatu exegerat, cum equiuocus eius ille Magnus Gregorius, in sede Apostolica subrogatur, siquidem opinata res est, quod dudum alter alteri peculiari sit amicitia deninctus. Nec immeritò tamen hunc Fortunatus Gregorio comparat Nazianzeno, tamquam ille datus sit Orienti, Romensis Meridiei, ast hic noster occidenti. Cum igitur sacra Apostolorum limina expetisset, magna sum reuerentia sanctus eum Papa excepit. Quem ad B. Petri confessionem introducens à latere constituit, praestolans, quò assurgeret. Interim autem (ut erat ingenio profundissimus) secretam Dei dispensationem admirans, considerabat in huiusmodi hominem (erat enim statura breuis) tantam gratiam calitus profuxisse. Quod ille mox diuinitus persentiens, & ab oratione surgens, placidò, ut erat, vultu, ad Papam respiciens: DOMINVS, inquit, FECIT NOS, ET NON IPSI NOS; IDEM IN PARVIS, QVI ET IN MAGNIS. Cumq; id sua cogitationi S. Papa responderi cognosceret, ipsa sua deprehensione gauisus, gratiam, quam hæctenus in Gregorio mirabatur, in magna veneratione deinceps habere cepit; Turonicam ita nobilitauit, ut auram ei cathedram donaret, qua, apud*

Isa. 45. 9.

IV.

Sur. 17. Nouembr. 10. 6.

Q999 2 prafa